

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobkyně: **A. A.**, narozená X
státní příslušnost Filipínská republika
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2025, č. j. MV-159068-4/SO-2025,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2025, č. j. MV-159068-4/SO-2025, jímž byl změněn výrok rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. 8. 2025, č. j. OAM-44910-21/ZM-2025, tak, že byla žádost žalobkyně zamítnuta a doba platnosti zaměstnanecké karty nebyla podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena, neboť zaměstnavatel žalobkyně je podle § 178f odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců nespolehlivý.
2. Žalobkyně v žalobě současně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobkyně odůvodnila především tím, že v případě, že by nabylo vykonatelnosti napadené rozhodnutí, ztratila by oprávnění pobývat na území ČR a musela by toto neprodleně opustit a vycestovat do domovské vlasti. Konstatovala, že se na území ČR nachází podstatou část svého dospělého života a sdílí zde domácnost se svým druhem, přičemž nikdy neměla v ČR žádné problémy se zákonem. Uvedla, že se primárně jedná o skutečnost, že bude muset opustit republiku, přijde o svou současnou rodinu a bude ohrožen i její eventuální návrat. Rovněž zdůraznila skutečnost, že se žalobkyně nebude moci účastnit soudního řízení, přičemž právo na účast v řízení je jejím nezadatelným právem. Poukázala

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na to, že nepřiznáním odkladného účinku nemůže být prakticky žádné jiné osobě způsobena žádná újma a rovněž je ve veřejném zájmu, aby všem osobám nacházejícím se na území ČR bylo zajištěno právo na spravedlivý proces.

3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě vyjádřil své přesvědčení, že by žalobě neměl být přiznán odkladný účinek, neboť není splněna podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívající v nepoměrně větší újmě, která by měla žalobkyni vzniknout s právními následky napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (v tomto případě zaměstnanecké karty) nepředstavuje překážku případného pobytu žalobkyně na území na základě jiného právního titulu. Poukázal na to, že žalobkyně uvádí, že na území ČR má vytvořeny veškeré rodinné vazby a sociální zázemí a že se zde nachází podstatnou část svého dospělého života. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně pobývá na území ČR od roku 2023, tj. necelé 2 roky, což s ohledem na její dosažený věk není převážná doba jejího života, ani podstatná část dospělého života, přičemž žalobkyně žádné rodinné či soukromé vazby (krom již zmíněné délky pobytu) nespecifikovala. Uvedl, že žalobkyně je řádně zastoupena právním zástupcem, a náležitá ochrana jejích práv je tedy dostatečně zajištěna.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení

trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.

6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o žalobu proti rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území ČR. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, je schopno jí způsobit újmu, neboť neprodloužením doby platnosti tohoto povolení žalobkyně ztrácí oprávnění k pobytu na území ČR a je fakticky nucena je opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobkyně byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon žalobou napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci žalobkyni způsobit újmu.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se v podstatě týká pouze žalobkyně. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a doba platnosti zaměstnanecké karty nebyla prodloužena, neboť její zaměstnavatel je nespolehlivý, neboť se nachází v likvidaci.
10. Veřejným zájmem je bezpochyby nejen zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně toho, aby se na území ČR pohybovali cizinci, kteří mají řádné pobytové oprávnění k pobytu na území. Ačkoliv otázka, zda byly dány důvody pro zamítnutí žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ve smyslu zákona o pobytu cizinců, bude řešena v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobkyně nespĺňuje podmínky pro prodloužení zaměstnanecké karty, jelikož její zaměstnavatel je v likvidaci. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, v daném případě soud neshledal, neboť mezi takové okolnosti rozhodně nelze zařadit skutečnost, že žalobkyně, pokud si nezajistí jiný pobytový titul, bude nucena v důsledku pozbytí pobytového

oprávnění vycestovat do země původu. Za mimořádnou okolnost, která by mohla převažovat nad zmíněnými veřejnými zájmy, soud nepovažuje ani právo žalobkyně účastnit se tohoto soudního řízení, žalobkyně je navíc řádně zastoupena advokátem. Soud proto dospěl k závěru, že žalobkyně třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnila, neboť přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů.

11. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl výrokem I. tohoto usnesení tak, že podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobkyni zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 5449001625.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 5. ledna 2026

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.